

EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 16. 7. 2025
COM(2025) 417 final

2025/0231 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTIE RADY

**o uzavretí Dohovoru Organizácie Spojených národov proti počítačovej kriminalite;
Posilnenie medzinárodnej spolupráce v boji proti niektorým trestným činom spáchaným
prostredníctvom informačných a komunikačných technologických systémov a pri
výmene dôkazov o závažných trestných činoch v elektronickej podobe, v mene
Európskej únie**

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Ciele návrhu

Cieľom tohto návrhu je získať od Rady Európskej únie (ďalej len „Rada“) poverenie pre Európsku komisiu (ďalej len „Komisia“), aby v mene Európskej únie mohla uzavrieť Dohovor Organizácie Spojených národov proti počítačovej kriminalite (ďalej len „dohovor“)⁽¹⁾.

Týmto návrhom sa dopĺňa samostatný návrh Komisie na rozhodnutie Rady, ktorým sa Komisia poveruje podpísať dohovor v mene Európskej únie. Tieto návrhy spoločne nadväzujú na záväzok Komisie uvedený v dokumente ProtectEU – európska stratégia vnútornej bezpečnosti.⁽²⁾

Počítačová kriminalita naďalej predstavuje rastúcu hrozbu pre bezpečnosť občanov a podnikov v Európskej únii (EÚ).⁽³⁾ Podľa hodnotenia hrozieb internetovej organizovanej trestnej činnosti, ktoré vypracoval Europol, sa hrozby, ktoré predstavuje počítačová kriminalita, za uplynulých desať rokov dynamicky vyvíjali, pokiaľ ide o objem, intenzitu a potenciál škody.⁽⁴⁾ Páchatelia počítačovej trestnej činnosti využívajú vznikajúce technológie, ako je umelá inteligencia (AI), na automatizáciu útokov, sociálne inžinierstvo a obchádzanie bezpečnostných opatrení, vďaka čomu majú kybernetické útoky nastaviteľný účinok a sú efektívnejšie. Hospodárska recesia, geopolitická nestabilita a prehlbujúca sa globálna nerovnosť zvýšili motiváciu jednotlivcov páchať finančne motivovanú počítačovú kriminalitu.⁽⁵⁾ Trestné činy uľahčené počítačom, ako napríklad online podvody a sexuálne zneužívanie detí, naďalej narastajú a ich rozsah sa zväčšuje. Odhaduje sa, že v dôsledku online podvodov sa v roku 2024 na celom svete stratilo 1,03 bilióna eur.⁽⁶⁾ Počet podaných správ o sexuálnom zneužívaní detí na celom svete sa zvýšil z 1 milióna v roku 2010 na takmer 36 miliónov v roku 2023, z toho 1,3 milióna v EÚ.⁽⁷⁾

Počítačová kriminalita je celosvetovým javom, ktorý nepozná hranice, pričom zintenzívnenie medzinárodnej spolupráce v boji proti počítačovej kriminalite je prioritou krajín na celom svete už viac ako desaťrocie. Vzhľadom na bezhraničnú povahu internetu má vyšetrovanie počítačovej kriminality takmer vždy cezhraničný charakter, čo si vyžaduje úzku spoluprácu medzi orgánmi z rôznych krajín. Počet krajín, s ktorými je potrebné spolupracovať, v posledných rokoch narastá, keďže páchatelia počítačovej trestnej činnosti sa skrývajú v príhodných jurisdikciách na celom svete, aby mohli páchať útoky na EÚ a jej partnerské krajiny.

---

(1) Znenie dohovoru sa pripojí k návrhu rozhodnutia Rady, ktorým sa členské štáty poverujú ratifikovať dohovor v záujme Únie.

(2) Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov ProtectEU: európska stratégia vnútornej bezpečnosti; COM/2025/148 final.

(3) V roku 2023 boli najnebezpečnejšími prejavmi počítačovej kriminality v Európskej únii (EÚ) naďalej útoky ransomvéru, sexuálne vykorisťovanie detí a online podvody. Niektorí páchatelia počítačovej trestnej činnosti zameraní na EÚ mali sídlo v EÚ, zatiaľ čo iní uprednostňovali pôsobenie zo zahraničia a svoje nezákonné operácie a finančné prostriedky skrývali v tretích krajinách. Hodnotenie hrozieb internetovej organizovanej trestnej činnosti (IOCTA), 2024.

(4) Hodnotenie hrozieb internetovej organizovanej trestnej činnosti (IOCTA), 2024.

(5) Hodnotenie hrozieb závažnej a organizovanej trestnej činnosti (SOCTA), 2025.

(6) Globálna správa o stave podvodov 2025 (GASA).

(7) Národné centrum pre nezvestné a vykorisťované deti, <https://www.missingkids.org/cybertiplinedata>.

Elektronické dôkazy sú čoraz dôležitejšie pri vyšetrovaní trestných činov, online aj tradičných, ako je obchodovanie s drogami, ktoré často zanechávajú online stopy, keďže zločinci plánujú a koordinujú svoju aktivitu online a v aplikáciách. V dôsledku toho sa v prieskume Komisie zistilo, že už v roku 2018 potrebovali orgány činné v trestnom konaní a justičné orgány prístup k elektronickým dôkazom v prípade najmenej 85 % vyšetrovaní trestných činov vrátane počítačovej kriminality.⁽⁸⁾ Dôkazy o akomkoľvek trestnom čine sú čoraz častejšie uchovávané v elektronickej podobe u poskytovateľov služieb v zahraničných jurisdikciách. Najmenej 55 % vyšetrovaní zahŕňa žiadosť o cezhraničný prístup k dôkazom.⁽⁹⁾ Účinná reakcia trestnej justície si vyžaduje vhodné opatrenia na získanie takýchto dôkazov na podporu právneho štátu.

Preto sa na vnútroštátnej úrovni, na úrovni EÚ⁽¹⁰⁾, a na medzinárodnej úrovni prijímajú opatrenia na zlepšenie výmeny elektronických dôkazov na účely vyšetrovania trestných činov.

Dohovor je súčasťou týchto opatrení. Stanovujú sa ním spoločné pravidlá na celosvetovej úrovni s cieľom posilniť spoluprácu v oblasti počítačovej kriminality a zhromažďovania dôkazov v elektronickej podobe na účel vyšetrovania trestných činov alebo trestného konania, pričom sa ním vytvára základ na spoluprácu s mnohými krajinami, s ktorými EÚ ani jej členské štáty nemajú uzavreté dohody, a zároveň sa ním zabezpečuje dodržiavanie zákonov a hodnôt EÚ. Je v súlade s existujúcimi nástrojmi EÚ a medzinárodnými nástrojmi a dopĺňa ich.

Chronológia

Dohovor Rady Európy o počítačovej kriminalite z roku 2001 (ďalej len „Budapešťiansky dohovor“)⁽¹¹⁾ je prvou medzinárodnou zmluvou o počítačovej kriminalite. Uľahčuje boj proti trestným činom, pri ktorých sa využívajú počítačové siete. Budapešťiansky dohovor je otvorený pre členské štáty Rady Európy a pre nečlenské štáty je otvorený na základe pozvania. K dnešnému dňu je jeho zmluvnými stranami 80 štátov vrátane 26 členských štátov Európskej únie. Druhý dodatkový protokol⁽¹²⁾ k Budapešťianskemu dohovoru obsahuje aktualizované pravidlá výmeny elektronických dôkazov.⁽¹³⁾

Európska únia a jej členské štáty sú tiež zmluvnými stranami dvoch hlavných nástrojov Organizácie Spojených národov v oblasti trestnej justície, ktoré sú prijaté takmer všeobecne,

---

⁽⁸⁾ SWD(2018)118 final.

⁽⁹⁾ SWD(2018)118 final.

⁽¹⁰⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2023/1543 z 12. júla 2023 o európskych príkazoch na predloženie elektronických dôkazov a európskych príkazoch na uchovanie elektronických dôkazov v trestnom konaní a na výkon trestu odňatia slobody v nadväznosti na trestné konanie (Ú. v. EÚ L 191, 28.7.2023, s. 118 – 180, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1543/oj>) a smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2023/1544 z 12. júla 2023, ktorou sa stanovujú harmonizované pravidlá určovania určených prevádzkarní a vymenúvania právnych zástupcov na účely zhromažďovania dôkazov v trestnom konaní, (Ú. v. EÚ L 191, 28.7.2023, s. 181 – 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/1544/oj>).

⁽¹¹⁾ CETS č. 185.

⁽¹²⁾ CETS č. 224.

⁽¹³⁾ Rada prijala rozhodnutia, ktorými sa členské štáty oprávňujú podpísať a ratifikovať druhý dodatkový protokol v záujme EÚ: rozhodnutie Rady (EÚ) 2022/722 z 5. apríla 2022, ktorým sa členské štáty poverujú podpísať v záujme Európskej únie Druhý dodatkový protokol k Dohovoru o počítačovej kriminalite týkajúci sa posilnenej spolupráce a sprístupňovania elektronických dôkazov (Ú. v. EÚ L 134, 11.5.2022, s. 15 – 20, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2022/722/oj>) a rozhodnutie Rady (EÚ) 2023/436 zo 14. februára 2023, ktorým sa členské štáty poverujú ratifikovať v záujme Európskej únie Druhý dodatkový protokol k Dohovoru o počítačovej kriminalite týkajúci sa posilnenej spolupráce a sprístupňovania elektronických dôkazov (Ú. v. EÚ L 63, 28.2.2023, s. 48 – 53, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/436/oj>).

a to Dohovoru Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu (UNTOC)⁽¹⁴⁾ a Dohovoru Organizácie Spojených národov proti korupcii (UNCAC).⁽¹⁵⁾

Ustanovenia nového dohovoru sú zosúladené a kompatibilné s týmito tromi zavedenými a všeobecne prijímanými medzinárodnými nástrojmi.

Vzostup informačných technológií a rýchly rozvoj nových systémov telekomunikačných a počítačových sietí, ako aj využívanie a zneužívanie technológií na účely trestnej činnosti figurujú aj v programe Organizácie Spojených národov (OSN). Valné zhromaždenie OSN 21. decembra 2010 prijalo uznesenie č. 65/230, v ktorom požaduje od Komisie pre prevenciu kriminality a trestnú justíciu, aby zriadila otvorenú medzivládnu skupinu odborníkov, ktorá bude poverená vypracovaním komplexnej štúdie problematiky počítačovej kriminality.

Valné zhromaždenie OSN 17. decembra 2018 prijalo uznesenie č. 73/187 o boji proti využívaniu informačných a komunikačných technológií na účely trestnej činnosti. Dňa 27. decembra 2019 Valné zhromaždenie OSN prijalo druhé uznesenie č. 74/247 na rovnakú tému, ktorou zriadilo otvorený medzivládny výbor expertov *ad hoc* (ďalej len „AHC“) s cieľom vypracovať komplexný medzinárodný dohovor o boji proti využívaniu informačných a komunikačných technológií na účely trestnej činnosti. V uznesení sa uviedlo, že AHC má v plnej miere zohľadniť existujúce medzinárodné nástroje a úsilie vyvíjané na celoštátnej, regionálnej a medzinárodnej úrovni s cieľom bojovať proti využívaniu informačných a komunikačných technológií na účely trestnej činnosti, predovšetkým prácu a výstupy medzivládnej skupiny odborníkov.

Rada 24. mája 2022 poverila Komisiu, aby sa v mene Európskej únie zúčastnila na rokovaní o dohovore.⁽¹⁶⁾ Komisia sa v súlade s rozhodnutím Rady zúčastnila na rokovaní a riadila sa smernicami na rokovania, ktoré sú v ňom stanovené. Komisiu podporovala Európska služba pre vonkajšiu činnosť. Počas rokovaní sa Komisia neustále radila o pozícii Únie s osobitným výborom Rady a zabezpečila súlad dohovoru s príslušným *acquis* Únie.

⁽¹⁴⁾ Doc. A/55/383. EÚ UNTOC podpísala 12. decembra 2000, ratifikovala ho 21. mája 2004 a ratifikovala aj protokoly k nemu na podporu boja proti prevádzkačstvu a obchodovaniu s ľuďmi. Pozri 2004/579/ES: Rozhodnutie Rady z 29. apríla 2004 o uzavretí Dohovoru Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu v mene Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 261, 6.8.2004, s. 69 – 69, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2004/579/oj>); 2006/616/ES: Rozhodnutie Rady z 24. júla 2006 o uzavretí v mene Európskeho spoločenstva Protokolu proti pašovaniu migrantov po súši, po mori a letecky, ktorým sa dopĺňa Dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu týkajúci sa ustanovení protokolu, pokiaľ ustanovenia tohto protokolu patria do rozsahu pôsobnosti článkov 179 a 181a Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 262, 22.9.2006, s. 24 – 33, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2006/616/oj>) a 2006/619/ES: Rozhodnutie Rady z 24. júla 2006 o uzavretí v mene Európskeho spoločenstva Protokolu o prevencii, potláčaní a trestaní obchodovania s ľuďmi, najmä so ženami a deťmi, ktorým sa dopĺňa Dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu týkajúci sa ustanovení protokolu, pokiaľ ustanovenia protokolu patria do rozsahu pôsobnosti časti III hlavy IV Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 262, 22.9.2006, s. 51 – 58., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2006/619/oj>).

⁽¹⁵⁾ Organizácia Spojených národov, Série zmlúv (Treaty Series), zv. 2349, č. 41; Doc. A/58/422. EÚ dohovor UNCAC podpísala 15. septembra 2005, ratifikovala ho 12. novembra 2008. Pozri 2008/801/ES: Rozhodnutie Rady z 25. septembra 2008 o uzavretí v mene Európskeho spoločenstva Dohovoru Organizácie Spojených národov proti korupcii v mene Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 287, 29.10.2008, s. 1 – 110, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/801/oj>).

⁽¹⁶⁾ Rozhodnutie Rady (EÚ) 2022/895 z 24. mája 2022 o poverení začať rokovania v mene Európskej únie o komplexnom medzinárodnom dohovore o boji proti využívaniu informačných a komunikačných technológií na účely trestnej činnosti, (Ú. v. EÚ L 155, 8.6.2022, s. 42 – 48, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2022/895/oj>).

V súlade s Rámcovou dohodou o vzťahoch medzi Európskym parlamentom a Európskou komisiou⁽¹⁷⁾ Komisia o rokovaníach informovala aj Európsky parlament.

Komisia počas rokovaní a po ich ukončení informovala aj európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov (EDPS) a Európsky výbor pre ochranu údajov (EDPB).

Členovia AHC sa v období od 28. februára 2022 do 9. augusta 2024 stretli osemkrát na formálnych zasadnutiach. V medziobdobí sa konali aj neformálne zasadnutia a päť medzisezónnych zasadnutí na účely konzultácií s rôznorodými zainteresovanými stranami vrátane globálnych a regionálnych medzivládnych organizácií, mimovládnych organizácií, organizácií občianskej spoločnosti, akademických inštitúcií a súkromného sektora.

Dňa 8. augusta 2024 AHC konsenzom schválil návrh textu dohovoru a návrh uznesenia Valného zhromaždenia OSN, ktorý ho sprevádza. Valné zhromaždenie OSN prijalo oba dokumenty konsenzom 24. decembra 2024.⁽¹⁸⁾ Predpokladá sa, že dohovor bude otvorený na podpis v Hanoji vo Vietname 25. októbra 2025 a následne v sídle OSN v New Yorku do 31. decembra 2026.

Dohovor nadobudne platnosť, keď 40 štátov, ktoré sú jeho zmluvnými stranami, vyjadrí svoj súhlas s tým, že budú viazané dohovorom v súlade s ustanoveniami článku 65 ods. 1 a 2.

V súlade so zavedenou praxou týkajúcou sa dohovoru UNTOC a UNCAC sa v dohovore stanovuje, že organizácia regionálnej hospodárskej integrácie, ako je Európska únia, môže dohovor podpísať a ratifikovať, ak ho podpíše a ratifikuje aspoň jeden z členských štátov.

Dôvody návrhu

Dohovor je v súlade s cieľmi Únie stanovenými v ProtectEU, európskej stratégii vnútornej bezpečnosti z roku 2025, ktorej cieľom je bojovať proti trestnej činnosti a uľahčiť prístup k digitálnym dôkazom vo všetkých prípadoch trestných činov prostredníctvom medzinárodných nástrojov, ako je dohovor. Dopĺňa existujúce nástroje EÚ a medzinárodné nástroje, ktorých zmluvnými stranami sú EÚ a/alebo jej členské štáty, ako napríklad Budapeštiansky dohovor Rady Európy, a prispieva tak k boju EÚ proti nadnárodnej trestnej činnosti.

Po prvé, dohovor ako nástroj OSN má širší dosah z hľadiska členstva ako existujúce nástroje EÚ a medzinárodné nástroje. V tomto ohľade je podobný predchádzajúcim nástrojom OSN o spolupráci v trestných veciach, ktoré boli prijaté takmer všeobecne, ako sú napríklad dohovory UNTOC a UNCAC. Môže tak umožniť posilnenú spoluprácu v boji proti počítačovej kriminalite v celosvetovom meradle.

Po druhé, dohovor vychádza z ustanovení Budapeštianskeho dohovoru o kriminalizácii, ktoré môžu ďalej posilniť spoluprácu na základe dlhodobého a osvedčeného právneho rámca. Vzhľadom na jeho novšie prijatie sa v dohovore zavádzajú aj ďalšie ustanovenia o kriminalizácii trestných činov, ktoré v posledných rokoch prudko stúpili:

online podvody, kontaktovanie alebo zavádzanie na účely sexuálneho zneužitia detí a šírenie intímnych snímok bez udeleného súhlasu. Tieto činy sú už trestné na úrovni EÚ, ale zatiaľ nie na celosvetovej úrovni.

Po tretie, dohovor umožňuje výmenu elektronických dôkazov medzi orgánmi štátov, ktoré sú jeho zmluvnými stranami, o formách závažnej trestnej činnosti, ktoré sú tiež na vzostupe,

---

⁽¹⁷⁾ Odkaz L 304/47.

⁽¹⁸⁾ Uznesenie prijaté na Valnom zhromaždení 24. decembra 2024; A/RES/79/243.

vrátane trestných činov súvisiacich s terorizmom a nadnárodnej organizovanej trestnej činnosti. Toto obmedzenie na závažné trestné činy umožňuje používať mechanizmus len v závažných prípadoch, čo pomáha zabezpečiť proporcionalitu. Zabraňuje tiež nadmernému zaťažovaniu vnútroštátnych orgánov žiadosťami a odráža jednotlivé úrovne dôvery v spoluprácu, ktoré existujú na medzinárodnej úrovni.

Po štvrté, dohovor dopĺňa existujúce medzinárodné nástroje, ako napríklad Budapešťiansky dohovor, tým, že zahŕňa procesné opatrenia týkajúce sa ochrany obetí a svedkov, nástroje na vymáhanie príjmov z počítačovej trestnej činnosti a opatrenia medzinárodnej spolupráce týkajúce sa odovzdávania odsúdených osôb a trestných konaní, spoločných vyšetrovaní a spolupráce v oblasti presadzovania práva.

Po piate, dohovor obsahuje kapitolu o technickej pomoci a budovaní kapacít s cieľom pomôcť rozvojovým krajinám vybudovať si kapacity a umožniť im prispieť ku globálnemu boju proti počítačovej kriminalite.

Po šieste, dohovorom sa vyžaduje, aby štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto dohovoru, dodržiavali ľudské práva vrátane trestnoprocených práv a záruk (ako je právo na spravodlivý proces, právo na obhajobu, súdne alebo iné nezávislé preskúmanie) a právo na ochranu osobných údajov v prípade každého opatrenia podľa dohovoru. Vzhľadom na svoje univerzálne poslanie a uznanie existujúcich rozdielov v úrovni ochrany ľudských práv vo svete obsahuje dohovor ustanovenia, ktoré vylučujú jeho použitie na páchanie porušení ľudských práv a poskytujú štátom, ktoré sú jeho zmluvnými stranami, bezprecedentné dôvody na odmietnutie spolupráce s inými zmluvnými stranami v takýchto prípadoch. Viac informácií v tejto súvislosti je uvedených v oddieloch „*Súlad s existujúcimi politickými ustanoveniami v danej oblasti*“, „*Základné práva*“ a „*Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu*“ ďalej. Vďaka týmto ustanoveniam je dohovor prvým svojho druhu s takouto komplexnou ochranou ľudských práv a zárukami v oblasti ľudských práv. Po nadobudnutí platnosti sa dohovor stane referenčným bodom pre budúce medzinárodné nástroje a prispeje k začleneniu týchto záruk v oblasti ľudských práv do celosvetovej spolupráce v trestných veciach.

• **Súlad s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky**

Boj proti počítačovej kriminalite je pre Európsku úniu prioritou, ako uznala Rada vo svojich strategických usmerneniach pre legislatívne a operačné plánovanie v rámci priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti⁽¹⁹⁾ z roku 2024 a Komisia v ProtectEU – európskej stratégii vnútornej bezpečnosti na rok 2025, v ktorej sa oznamujú opatrenia EÚ na boj proti počítačovej kriminalite a na uľahčenie prístupu k digitálnym dôkazom o všetkých trestných činoch, a to aj prostredníctvom medzinárodných nástrojov na výmenu informácií a dôkazov, ako je včasné podpísanie a uzavretie dohovoru.

Komisia uznáva potrebu ďalej rozvíjať a posilňovať kapacity orgánov presadzovania práva a justičných orgánov v tejto oblasti, vyvíjať vnútroštátne právne predpisy o počítačovej kriminalite, ak nie sú zavedené v dostatočnom rozsahu. Uznáva tiež potrebu podporovať medzinárodnú spoluprácu v boji proti počítačovej kriminalite a podporuje celý rad programov budovania kapacít v mnohých krajinách sveta vrátane rozvojových krajín.⁽²⁰⁾ Komisia podporuje prácu medzinárodnej skupiny odborníkov, Komisie OSN pre prevenciu kriminality a trestnú justíciu, Úradu OSN pre drogy a kriminalitu (UNODC), Výboru Budapešťianskeho dohovoru o počítačovej kriminalite a ďalších orgánov.

⁽¹⁹⁾ Strategické usmernenia pre legislatívne a operačné plánovanie v rámci priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, 28. novembra 2024, ods. 19.

⁽²⁰⁾ Pozri napríklad *Global Action on Cybercrime Enhanced* (Rozšírený globálny boj proti počítačovej kriminalite) (GLACY-e) na webovom sídle <https://www.coe.int/en/web/cybercrime/glacy-e>.

Ustanovenia dohovoru sú v súlade s pravidlami a politikami EÚ v oblasti justičnej spolupráce v trestných veciach, policajnej spolupráce a ochrany údajov, ako aj s príslušnými dvojstrannými a mnohostrannými dohodami, ktorých zmluvnou stranou už Európska únia je.

Výhrady a oznámenia

Dohovor nemá ustanovenie venované výhradám. V niektorých ustanoveniach však výslovne stanovuje výhrady (článok 11 ods. 3; článok 23 ods. 3 písm. a); článok 23 odsek 3; článok 42 ods. 5; článok 63 ods. 3 a 4) a implicitne umožňuje iné výhrady, pokiaľ sú v súlade s článkom 19 písm. c) Viedenského dohovoru o zmluvnom práve⁽²¹⁾ a medzinárodným obyčajovým právom, a teda nie sú nezlučiteľné s predmetom a účelom dohovoru. Dohovor preto umožňuje značnú flexibilitu, pokiaľ ide o výhrady. Členské štáty by mali k výhradám a oznámeniam pristupovať jednotne, ako sa uvádza v prílohe I k tomuto rozhodnutiu. Výhrady a oznámenia by mali byť v súlade s medzinárodným právom Únie a medzinárodným právom verejným a nemali by byť v rozpore s predmetom a účelom dohovoru. Podmienky a záruky v oblasti ľudských práv uznané a stanovené v tomto dohovore sú súčasťou jeho predmetu a účelu, a preto nie sú otvorené výhradám.

- **Súlad s ostatnými politikami Únie**

Dohovor je v súlade s príslušnými pravidlami a politikami Európskej únie v oblastiach, na ktoré sa bude vzťahovať (medzinárodná spolupráca a vzájomná právna pomoc medzi orgánmi verejnej moci členských štátov a členských štátov a tretích krajín, ako sa uvádza v oddiele „*Súlad s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky*“), a s príslušnými dvojstrannými a mnohostrannými dohodami, ktorých zmluvnou stranou už Európska únia je. Ostatné oblasti politiky Únie zostávajú nedotknuté.

2. PRÁVNÝ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právny základ**

Návrh je vypracovaný podľa článku 218 ods. 6 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ). V článku 218 ZFEÚ sa stanovuje postup vedenia rokovaní a uzatvárania dohôd medzi Európskou úniou a tretími krajinami alebo medzinárodnými organizáciami. Konkrétne sa v jeho odseku 6 stanovuje, že Rada na návrh Komisie ako vyjednávača prijme rozhodnutie, ktorým sa povoľuje uzavretie dohody v mene Európskej únie.

Hmotnoprávny základ rozhodnutia podľa článku 218 ods. 6 ZFEÚ závisí predovšetkým od cieľa a obsahu pripravovanej medzinárodnej dohody, v súvislosti s ktorým sa zaujíma pozícia v mene Únie. Ak pripravovaná medzinárodná dohoda sleduje dva ciele alebo obsahuje dve zložky a ak jeden z týchto cieľov alebo jednu z týchto zložiek možno určiť ako hlavnú, zatiaľ čo druhý cieľ alebo druhá zložka je len vedľajšia, rozhodnutie podľa článku 218 ods. 6 ZFEÚ musí byť založené na jedinom hmotnoprávnom základe, a to na tom, ktorý si vyžaduje hlavný alebo prevažujúci cieľ alebo zložka.

Ak pripravovaná medzinárodná dohoda sleduje viacero cieľov zároveň alebo obsahuje viacero zložiek, ktoré sú nerozlučne spojené bez toho, aby jeden cieľ alebo zložka boli oproti ostatným vedľajšie, hmotnoprávny základ rozhodnutia podľa článku 218 ods. 6 ZFEÚ bude musieť výnimočne zahŕňať viaceré zodpovedajúce právne základy.

Pokiaľ ide o záležitosti týkajúce sa uľahčovania spolupráce medzi justičnými orgánmi alebo rovnocennými orgánmi v rámci trestného stíhania a výkonu rozhodnutí hmotnoprávny základ je článok 82 ods. 1 ZFEÚ. Pokiaľ ide o vymedzenie trestných činov v oblasti počítačovej

---

⁽²¹⁾ Organizácia Spojených národov, Série zmlúv (Treaty Series), zv. 1155, č. 331.

kriminality, hmotnoprávnym základom je článok 83 ods. 1 ZFEÚ. Pokiaľ ide o opatrenia týkajúce sa spolupráce v oblasti presadzovania práva, hmotnoprávnym základom je článok 87 ods. 2 ZFEÚ. Pokiaľ ide o ochranu osobných údajov, hmotnoprávnym základom je článok 16 ZFEÚ.

- **Právomoc Únie**

Predmetom dohovoru je boj proti počítačovej kriminalite, okrem iného prostredníctvom kriminalizácie určitých závažných škodlivých druhov konania a zavedenia medzinárodnej spolupráce na tento účel, a to aj pokiaľ ide o elektronické dôkazy. To patrí do spoločnej právomoci Únie a členských štátov v súlade s článkom 4 ods. 2 písm. j) ZFEÚ.

Niektoré ustanovenia dohovoru, najmä ustanovenie o ochrane údajov, patria do oblastí, na ktoré sa vo veľkej miere vzťahujú spoločné pravidlá, ktoré by mohli byť dotknuté dohovorom alebo ktorých rozsah by sa ním mohol zmeniť. Preto, pokiaľ ide o takéto oblasti a v súlade s článkom 3 ods. 2 ZFEÚ, má Únia výlučnú vonkajšiu právomoc na uzavretie dohovoru.

Európska komisia teda môže v záujme Únie uzavrieť dohovor na základe článku 16, článku 82 ods. 1, článku 83 ods. 1, článku 87 ods. 1 a článku 218 ods. 6 ZFEÚ.

- **Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)**

Konanie na úrovni EÚ slúži na podporu harmonického uplatňovania ustanovení dohovoru v členských štátoch EÚ a zabezpečuje jeho súlad s existujúcimi a budúcimi nástrojmi EÚ. Okrem toho činnosť EÚ v tejto oblasti zvyšuje kombinovaný vplyv a dosah EÚ a jej členských štátov v mechanizmoch vykonávania dohovoru, ako je konferencia zmluvných strán (článok 57), ako aj pri budúcich rokovaní o protokoloch k dohovoru (článok 62).

- **Proporcionalita**

Ciele, ktoré Únia sleduje vo vzťahu k tomuto návrhu, ako sú uvedené v oddiele „*Dôvody návrhu*“ v predchádzajúcom texte možno dosiahnuť len uzavretím záväznej medzinárodnej dohody, ktorou sa stanoví potrebné opatrenia spolupráce a zároveň sa zabezpečí primeraná ochrana základných práv. Dohovor tento cieľ spĺňa. Ustanovenia dohovoru sa obmedzujú na to, čo je potrebné na dosiahnutie jeho hlavných cieľov, a nezasahuje sa nimi do existujúcich nástrojov EÚ alebo medzinárodných nástrojov, ktorých je EÚ zmluvnou stranou.

- **Výber nástroja**

V článku 218 ods. 6 ZFEÚ sa stanovuje, že Komisia alebo vysoký predstaviteľ Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku v závislosti od predmetu plánovanej dohody predloží návrhy Rade, ktorá prijme rozhodnutie, ktorým sa povoľuje uzavretie medzinárodnej dohody. Vzhľadom na predmet plánovaného dohovoru je vhodné, aby Komisia predložila v tomto smere návrh.

3. VÝSLEDKY EX POST HODNOTENÍ, KONZULTÁCIÍ SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

- **Ex post hodnotenia/kontroly vhodnosti existujúcich právnych predpisov**

Neuplatňuje sa

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

Komisia uverejnila výzvu na predkladanie podkladov pre túto iniciatívu na svojom webovom sídle 14. januára 2022, ktorú bolo možné pripomienkovať štyri týždne. Individuálne odpovede na výzvu na predkladanie podkladov sa uverejnili na webovom sídle konzultácie. Tieto úvahy sa zohľadnili pri príprave návrhu Komisie na začatie rokovaní o dohovore.

V záujme zabezpečenia väčšej transparentnosti procesu sa v rezolúcii Valného zhromaždenia č. 75/282, ktorou sa stanovujú organizačné záležitosti týkajúce sa AHC, zabezpečila účasť zástupcov zainteresovaných globálnych a regionálnych medzivládnych organizácií vrátane zástupcov orgánov Organizácie Spojených národov, špecializovaných agentúr a fondov, ako aj zástupcov funkčných komisií Hospodárskej a sociálnej rady na podstatných zasadnutiach ako pozorovateľov. Okrem toho touto rezolúciou sa umožnilo mimovládny organizáciám (vrátane globálnych a regionálnych medzivládnych organizácií, mimovládnych organizácií, organizácií občianskej spoločnosti, akademických inštitúcií a súkromného sektora) zaregistrovať sa a zúčastňovať sa na zasadnutiach AHC, kde mali počas plenárnych zasadnutí k prerokúvaným kapitolám pravidelne možnosť prezentovať svoje stanoviská. V súlade s touto rezolúciou sa uskutočnilo päť medzisezónnych konzultačných zasadnutí so zainteresovanými stranami. Zainteresované strany mohli tiež predkladať písomné materiály, ktoré boli uverejnené na webovom sídle AHC.

Komisia ako vyjednávač sa počas rokovaní pravidelne zapájala aj do rozhovorov s rôznymi zainteresovanými stranami a prihliadala na ich príspevky.

- **Získavanie a využívanie expertízy**

Počas rokovaní Komisia ako zástupkyňa Únie konzultovala s osobitným výborom Rady pre rokovania v súlade s rozhodnutím Rady z 22. mája 2022, ktorým sa Komisia poveruje, aby sa zúčastnila na rokovaniach v mene Únie. Členské štáty EÚ sa ako členovia OSN mohli zúčastniť na všetkých rokovacích zasadnutiach. Komisia počas rokovaní konzultovala s ich zástupcami o formulácii pozície Únie. Komisia tiež pravidelne konzultovala so zainteresovanými stranami (pozri časť *„Konzultácie so zainteresovanými stranami“* v predchádzajúcom texte).

- **Posúdenie vplyvu**

Príslušné vplyvy sú uvedené v tejto dôvodovej správe.

- **Regulačná vhodnosť a zjednodušenie**

Dohovor môže mať vplyv na určité orgány verejnej správy a kategórie poskytovateľov služieb. Vzhľadom na intenzívnejšiu medzinárodnú spoluprácu v oblasti výmeny elektronických dôkazov v boji proti počítačovej kriminalite a trestným činom uľahčených počítačom by mohlo dôjsť k zvýšeniu počtu žiadostí o elektronické dôkazy, ktoré môžu ústredné orgány členských štátov EÚ pre vzájomnú právnu pomoc dostávať od svojich partnerov v iných štátoch, ktoré sú zmluvnými stranami tohto dohovoru, a následne ich, s výhradou všetkých platných vnútroštátnych pravidiel a postupov, postúpiť poskytovateľom služieb so sídlom v ich štáte. Právny rámec pre medzinárodnú spoluprácu v oblasti počítačovej kriminality, ktorý sa dohovorom stanovuje v celosvetovom meradle, ako aj záruky a podmienky, ktoré obsahuje, zároveň poskytnú poskytovateľom služieb väčšiu právnu istotu, pokiaľ ide o žiadosti o prístup k údajom, ktorým môžu čeliť na základe spolupráce v trestných veciach medzi štátmi.

- **Základné práva**

Dohovorom sa poskytujú záruky, ktoré členským štátom EÚ umožňujú dodržiavať záväzky v oblasti ľudských práv podľa medzinárodného práva, práva EÚ a vnútroštátneho práva. Tieto záruky tiež zabráňujú zneužívaniu tohto nástroja OSN štátmi, ktoré sú jeho zmluvnými stranami, na páchanie alebo legalizáciu porušovania ľudských práv.

Ustanovenia dohovoru sa vzťahujú na procesné opatrenia a opatrenia medzinárodnej spolupráce v trestných veciach, ako je vydanie, vzájomná právna pomoc a výmena elektronických dôkazov, ktoré by zasahovali do základných práv, ako je právo na slobodu

a právo na ochranu pred neľudským a ponižujúcim zaobchádzaním a právo na súkromie a ochranu osobných údajov. Dohovor vychádza z prístupu založeného na právach a stanovuje horizontálne aj kontextovo špecifické spoľahlivé podmienky a záruky v oblasti ľudských práv, ktoré sú v súlade s existujúcimi medzinárodnými nástrojmi v oblasti ľudských práv a spolupráce v trestných veciach. Dohovorom sa zohľadňujú aj tie riziká pre uplatňovanie ľudských práv, ktoré sú neodmysliteľnou súčasťou boja proti počítačovej kriminalite a povahy internetu. Pokiaľ ide o záväzky štátov, ktoré sú jeho zmluvnými stranami, v oblasti ľudských práv, v dohovore sa opakovane odkazuje na „medzinárodné právo v oblasti ľudských práv“. Tento široký výraz zahŕňa medzinárodné nástroje aj medzinárodné obyčajové právo v oblasti ľudských práv, a tým zabezpečuje čo najširšie uplatňovanie medzinárodných záväzkov v oblasti ľudských práv na všetky budúce zmluvné strany tohto dohovoru bez ohľadu na ich dodržiavanie konkrétnych medzinárodných nástrojov v oblasti ľudských práv.

V článku 6 sa stanovuje zastrešujúca požiadavka, aby štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto dohovoru, pri jeho vykonávaní dodržiavali svoje záväzky vyplývajúce z medzinárodného práva v oblasti ľudských práv. Zároveň sa ním vylučuje, aby ktorákoľvek zo zmluvných strán vykladala dohovor spôsobom, ktorý jej umožní používať tento právny nástroj na potláčanie ľudských práv alebo základných slobôd. Na zdôraznenie tejto povinnosti v digitálnom kontexte, v ktorom tento dohovor pôsobí, obsahuje článok 6 ods. 2 aj neúplný zoznam tých ľudských práv a základných slobôd, ktoré sú náchylnejšie na potenciálne porušenie v digitálnej oblasti, vrátane slobody prejavu, svedomia, názoru, náboženského vyznania alebo viery, pokojného zhromažďovania a združovania. Toto horizontálne ustanovenie sa vzhľadom na svoje umiestnenie a povahu vzťahuje na celý dohovor a je súčasťou predmetu a účelu dohovoru.

Článok 21 ods. 4 je tiež horizontálnym ustanovením týkajúcim sa harmonizácie stíhania, posudzovania a sankcionovania trestných činov uvedených v dohovore. Vyžaduje sa v ňom, aby štáty, ktoré sú jeho zmluvnými stranami, zabezpečili, že každá osoba stíhaná za trestné činy stanovené v súlade s týmto dohovorom bude mať všetky práva a záruky v súlade s vnútroštátnym právom a v súlade s platnými medzinárodnými záväzkami štátu, ktorý je zmluvnou stranou tohto dohovoru, vrátane práva na spravodlivý proces a práva na obhajobu.

V článku 24 sa stanovujú aj horizontálne podmienky a záruky týkajúce sa právomocí a procesných opatrení stanovených dohovorom na vnútroštátnej aj medzinárodnej úrovni. Vyžaduje, aby štáty, ktoré sú jeho zmluvnými stranami, pri výkone svojich procesných právomocí zabezpečili, že tieto právomoci budú podliehať podmienkam a zárukám, ktoré zabezpečia ochranu ľudských práv v súlade s ich záväzkami vyplývajúcimi z medzinárodného práva v oblasti ľudských práv a ktoré budú zahŕňať zásadu proporcionality. Takéto podmienky a záruky uplatniteľné na právomoci a postupy, ktoré sa dohovorom stanovujú, zahŕňajú okrem iného súdne alebo iné nezávislé preskúmanie, právo na účinný prostriedok nápravy (ktoré zahŕňa niekoľko opatrení pre osoby, ktorých ľudské práva boli porušené), dôvody oprávňujúce uplatnenie a obmedzenie rozsahu a trvania právomocí a postupov.

V článku 36 sa po prvýkrát v nástroji OSN v oblasti trestnej justície uvádza ustanovenie venované ochrane osobných údajov. Vzťahuje sa na každý prenos osobných údajov podľa dohovoru. Takéto prenosy sa môžu uskutočniť len v súlade s vnútroštátnym právom a záväzkami odovzdávajúceho štátu, ktorý je zmluvnou stranou, vyplývajúcimi z medzinárodného práva. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, môžu odmietnuť prenos osobných údajov, ak údaje nemožno poskytnúť v súlade s ich platnými právnymi predpismi o ochrane údajov, a to pred poskytnutím akýchkoľvek osobných údajov inému štátu, ktorý je zmluvnou stranou. Aby štát, ktorý je zmluvnou stranou, dosiahol súlad so svojím vnútroštátnym právom o ochrane osobných údajov a mohol reagovať na žiadosť o medzinárodnú spoluprácu, môže žiadajúcemu štátu uložiť primerané podmienky. Od štátov,

ktoré sú zmluvnými stranami, sa vyžaduje, aby zabezpečili to, že osobné údaje, ktoré získajú v súlade s týmto dohovorom buď ako súčasť žiadosti o medzinárodnú spoluprácu, alebo ako odpoveď na žiadosť, budú podliehať účinným a primeraným zárukám v ich príslušných právnych rámcoch. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, môžu získané osobné údaje preniesť do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii len s predchádzajúcim povolením pôvodného odovzdávajúceho štátu, ktorý je zmluvnou stranou a ktorý môže vyžadovať, aby bolo povolenie poskytnuté v písomnej forme.

V dohovore sa stanovujú komplexné záruky v súvislosti s vydávaním a vzájomnou právnou pomocou. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, majú možnosť odmietnuť žiadosť o vydanie alebo vzájomnú právnu pomoc, ak neexistuje obojstranná trestnosť (článok 37 ods. 1 a článok 40 ods. 8).

Dohovor obsahuje ďalšie dôvody na odmietnutie spolupráce, ktoré sú v súlade s existujúcimi medzinárodnými nástrojmi. Článkom 37 ods. 8 a 15, článkom 40 ods. 8, 21 a 22 sa umožňuje štátom, ktoré sú zmluvnými stranami, odmietnuť žiadosti o medzinárodnú spoluprácu v širokom rade prípadov, napríklad ak žiadosť o vzájomnú právnu pomoc nie je podaná v súlade s ustanoveniami článku 40; ak sa dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, domnieva, že vykonanie žiadosti by mohlo poškodiť jeho zvrchovanosť, bezpečnosť, verejný poriadok alebo iné základné záujmy (čo sa často medzinárodne vykladá tak, že zahŕňa aj úvahy o ľudských právach); ak by orgány dožiadaného štátu, ktorý je zmluvnou stranou, mali podľa svojho vnútroštátneho práva zakázané vykonať požadované opatrenie v súvislosti s akýmkoľvek podobným trestným činom; ak by to bolo v rozpore s právnym systémom dožiadaného štátu, ktorý je zmluvnou stranou, týkajúcim sa vzájomnej právnej pomoci; a ak má dožiadaný štát, ktorý je zmluvnou stranou, závažné dôvody domnievať sa, že žiadosť bola podaná s cieľom stíhať alebo potrestať osobu z dôvodu jej pohlavia, rasy, jazyka, náboženstva, národnosti, etnického pôvodu alebo politických názorov, alebo že vyhovenie žiadosti by spôsobilo ujmu na postavení tejto osoby z niektorého z týchto dôvodov. Uplatňovanie tejto poslednej záruky na opatrenia vzájomnej právnej pomoci, ako je výmena elektronických dôkazov, je vo väčšine medzinárodných nástrojov o spolupráci v trestných veciach zriedkavé. Predstavuje dôležitú dodatočnú záruku, ktorou sa má zabrániť tomu, aby sa cielilo na jednotlivcov, organizácie súkromného sektora, médiá alebo organizácie občianskej spoločnosti a ich majetok. Táto zárukou, ostatnými dôvodmi odmietnutia a požiadavkou dvojitej trestnosti sa umožňuje štátom, ktoré sú zmluvnými stranami, odmietnuť medzinárodnú spoluprácu v prípadoch, ktoré považujú za politicky motivované.

Podmienky a záruky v oblasti ľudských práv uznané a stanovené v tomto dohovore sú súčasťou jeho predmetu a účelu a sú neoddeliteľne spojené s právomocami a postupmi, ktoré poskytuje. Tieto podmienky a záruky ako také nemôžu byť predmetom výhrad.

V dohovore sa stanovuje aj mechanizmus pravidelného preskúmania vykonávania dohovoru zo strany konferencie zmluvných strán [článok 57 ods. 5 písm. f)]. Toto preskúmanie by sa malo týkať všetkých ustanovení dohovoru vrátane jeho podmienok a záruk v súlade s ostatnými existujúcimi medzinárodnými nástrojmi a mechanizmami v tej istej oblasti.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Tento návrh nemá žiaden vplyv na rozpočet Únie. Členské štáty EÚ môžu mať jednorazové náklady na vykonávanie dohovoru a mohlo by dôjsť k miernemu zvýšeniu nákladov pre orgány členských štátov v dôsledku očakávaného nárastu počtu žiadostí o medzinárodnú spoluprácu.

5. ĎALŠIE PRVKY

• Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a podávania správ

Neexistuje plán vykonávania, keďže po podpise a ratifikácii tohto dohovoru sa bude od členských štátov vyžadovať, aby ho vykonávali.

Pokiaľ ide o monitorovanie, Komisia sa bude zúčastňovať na zasadnutiach konferencie zmluvných strán, na ktorých bude Európska únia uznaná za zmluvnú stranu dohovoru a bude môcť vykonávať hlasovacie práva s počtom hlasov rovnajúcim sa počtu členských štátov, ktoré sú zmluvnými stranami dohovoru, pokiaľ ide o prijímanie zmien a doplnení a dodatkových protokolov k dohovoru. Komisia bude pravidelne informovať Európsky parlament o výsledkoch preskúmania a monitorovania vykonávania dohovoru konferenciou zmluvných strán.

• Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu

Cieľom dohovoru je posilniť medzinárodnú spoluprácu v oblasti trestných činov stanovených v dohovore a zhromažďovanie elektronických dôkazov o trestných činoch vymedzených v dohovore a o iných závažných trestných činoch na účel konkrétnych prípadov vyšetrovania trestných činov alebo trestného konania. V tejto súvislosti sa dohovor zameriava aj na podporu technickej pomoci a budovania kapacít, najmä v prospech rozvojových krajín.

Všeobecné ustanovenia (kapitola I (článok 1 – 6))

V kapitole I sa uvádza všeobecný rozsah pôsobnosti a účel dohovoru, ako aj použité vymedzenie pojmov. Tieto ustanovenia sú z väčšej časti štandardnými formuláciami a vychádzajú z Budapešťianskeho dohovoru a dvoch existujúcich nástrojov OSN v oblasti trestnej justície (dohovory UNTOC a UNCAC).

V článku 2 sa stanovuje vymedzenie pojmov, ktoré je v súlade s vymedzeniami pojmov Budapešťianskeho dohovoru, druhým dodatkovým protokolom k nemu a dvomi existujúcimi nástrojmi OSN v oblasti trestnej justície (dohovory UNTOC a UNCAC). V porovnaní s týmito nástrojmi je v dohovore pridané len jedno nové vymedzenie pojmu „údaje o obsahu“, ktoré vychádza z modelového zákona UNODC o vzájomnej pomoci v trestných veciach⁽²²⁾ a na základe vymedzenia uvedeného v nariadení o elektronických dôkazoch.⁽²³⁾

V článku 3 sa určuje rozsah pôsobnosti dohovoru, ktorý zahŕňa prevenciu, vyšetrovanie a stíhanie trestných činov stanovených v súlade s dohovorem, ako aj vymáhanie prínosov z týchto trestných činov. Rozsah pôsobnosti dohovoru sa rozširuje aj na zhromažďovanie a zdieľanie elektronických dôkazov v rámci konkrétnych prípadov vyšetrovania trestných činov alebo konaní podľa článkov 23 a 35 {ďalšie podrobnosti v oddieloch „Procesné opatrenia a presadzovanie práva [kapitola IV (články 23 – 34)]“} a {„Medzinárodná spolupráca [kapitola V (články 35 – 52)]“} ďalej.

V článku 4 sa stanovuje, že trestné činy, ktoré sú stanovené v iných platných dohovoroch a protokoloch OSN (a ktorých stranami sú štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto dohovoru), by mali byť trestané bez ohľadu na to, či boli spáchané offline alebo online. Druhým odsekom sa obmedzuje rozsah pôsobnosti tohto článku tým, že sa zdôrazňuje, že týmto ustanovením sa neposkytuje právny základ na vytvorenie nových alebo dodatočných

⁽²²⁾ Modelový zákon UNODC o vzájomnej pomoci v trestných veciach (2007) zmenený ustanoveniami o elektronických dôkazoch a používaní osobitných vyšetrovacích techník (2022); E/CN.15/2022/CRP.6.

⁽²³⁾ Pozri nariadenie (EÚ) 2023/1543 o európskych príkazoch na predloženie elektronických dôkazov a európskych príkazoch na uchovanie elektronických dôkazov v trestnom konaní a na výkon trestu odňatia slobody v nadväznosti na trestné konanie, článok 3 bod 12.

trestných činov nad rámec tých, ktoré sú stanovené v platných dohovoroch a protokoloch OSN.

Článok 5 je štandardným ustanovením o rešpektovaní zásady suverenity, ktoré kopíruje znenie príslušných ustanovení dohovorov UNTOC a UNCAC.

Článok 6 je bezprecedentným ustanovením v porovnaní s dvomi nástrojmi OSN v oblasti trestnej jurisdikcie a Budapeštianskym dohovorom. Stanovuje sa ním jasné vymedzenie predmetu a účelu dohovoru a funguje ako dôležitá ochrana pred jeho nevhodným použitím. V prvom odseku sa ako zastrešujúci cieľ na vysokej úrovni stanovuje, že všetky opatrenia prijaté na vykonávanie dohovoru sa musia riadiť medzinárodnými záväzkami v oblasti ľudských práv, ktoré prijal každý štát, ktorý je zmluvnou stranou. Druhým odsekom sa nadväzuje na tento cieľ opätovným potvrdením, že dohovor sa nesmie vykladať na účel porušenia akýchkoľvek ľudských práv, či už hospodárskych, sociálnych a kultúrnych, alebo občianskych a politických práv. Toto ustanovenie obsahuje neúplný zoznam práv, ktoré sa považujú za obzvlášť náchylné na porušenie prostredníctvom opatrení zameraných na boj proti počítačovej kriminalite, ako je sloboda prejavu, svedomia, názoru, náboženského vyznania alebo viery, pokojného zhromažďovania a združovania. Preto je rozsah pôsobnosti dohovoru obmedzený aj týmto ustanovením, ktorým sa bráni budúcim pokusom štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, o príliš rozsiahle uplatňovanie opatrení medzinárodnej spolupráce tohto dohovoru.

Kriminalizácia [kapitola II (článok 7 – 21)]

V článkoch 7 – 17 sa stanovuje harmonizácia kriminalizácie konania a prvkov trestnej činnosti závislej od počítača a niektorých trestných činností uľahčených počítačom. Trestné činy závislé od počítača (články 7 – 11) vychádzajú z trestných činov, ako sa uvádzajú v Budapeštianskom dohovore. Trestné činy uľahčené počítačom (články 12 – 16) takisto vychádzajú z Budapeštianskeho dohovoru a okrem iného sa nimi harmonizuje trestný čin podvodu súvisiaceho s informačnými a komunikačnými systémami (vrátane počítačových podvodov ako druhu podvodu); trestné činy súvisiace s materiálom obsahujúcim sexuálne zneužívanie detí; ako aj trestné činy kontaktovanie detí na účely ich sexuálneho zneužitia s cieľom spáchať sexuálny trestný čin na dieťať a šíriť intímne obrázky bez súhlasu. Všetky trestné činy uvedené v dohovore vyžadujú dva základné prvky: úmysel a spáchanie trestného činu bez oprávnenia. Pojem „bez oprávnenia“ je kontextovo špecifickou požiadavkou trestnej zodpovednosti, ktorá umožňuje štátom, ktoré sú zmluvnými stranami, flexibilné uplatňovanie v súlade s ich vnútroštátnym právom a medzinárodnými záväzkami. V tomto ohľade má podmienka „bez oprávnenia“ zabezpečiť, aby sa z rozsahu kriminalizácie vylúčilo napríklad konanie orgánov činných v trestnom konaní pri vyšetrovaní trestných činov alebo konanie na bezpečnostné, vedecké, lekárske, umelecké alebo iné legitímne, odôvodnené alebo povolené účely. V tejto súvislosti sa v článku 14 ods. 4 stanovuje výslovná výnimka z kriminalizácie správania detí v prípade materiálov, ktoré si deti samy vytvorili a ktoré ich zobrazujú, alebo v prípade dobrovoľnej výroby, prenosu, alebo držby materiálov opísaných v článku 14 ods. 2 písm. a) až c), ak je zobrazované správanie legálne podľa vnútroštátneho práva a ak sa takéto materiály uchovávajú výlučne na súkromné a dobrovoľné použitie zúčastnených osôb.

Článkom 17 sa vyžaduje kriminalizácia legalizácie príjmov z trestnej činnosti a vychádza zo zodpovedajúcich ustanovení dohovorov UNTOC a UNCAC. Podľa výkladových poznámok k jednotlivým článkom dohovoru, ktoré sú pripojené k uzneseniu o prijatí dohovoru, sa konanie považuje za trestný čin podľa článku 17 len vtedy, ak základné trestné konanie spojené so zložitejším trestným činom legalizácie príjmov z trestnej činnosti je trestným činom stanoveným v súlade s článkami 7 až 16 dohovoru.

Článkom 18 sa kopírujú príslušné ustanovenia dohovorov UNTOC a UNCAC o stanovení minimálnych pravidiel zodpovednosti právnických osôb za trestné činy stanovené v súlade s týmto dohovorom (t. j. trestné činy uvedené v článkoch 7 až 17). Takáto zodpovednosť sa viaže na účasť právnických osôb na niektorom z trestných činov kodifikovaných v článkoch 7 až 17, pričom sa na ňu vzťahujú rovnaké požiadavky, aké sa vzťahujú na fyzické osoby, a to ich spáchanie „úmyselne a bez oprávnenia“, a právne zásady každého štátu, ktorý je zmluvnou stranou (odseky 1 a 2).

Rovnako ako v zodpovedných ustanoveniach dohovorov UNTOC a UNCAC sa v článkoch 19 a 20 stanovujú minimálne pravidlá pre stanovenie trestných činov účasti, pokusu a prípravy a premlčacích lehôt v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, a podľa potreby pre trestné činy uvedené v dohovore. Hoci sa online prenos a kontrola údajov, ktoré by mohli byť relevantné pre trestný čin, spoliehajú na pomoc poskytovateľov služieb, poskytovateľ služieb, ktorý nemá úmysel spáchať trestný čin, podľa článku 19 nenesie zodpovednosť. Poskytovateľ služieb teda nemá povinnosť aktívne monitorovať obsah, aby sa vyhol trestnej zodpovednosti podľa tohto ustanovenia.

Článok 21 takisto vychádza z dohovorov UNTOC a UNCAC a stanovujú sa ním minimálne pravidlá stíhania, rozhodovania a sankcií týkajúcich sa trestných činov stanovených v súlade s dohovorom. Podľa odseku 4 sa vyžaduje, aby štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, zabezpečili, že každá osoba stíhaná za trestné činy stanovené v súlade s dohovorom bude mať všetky práva a záruky v súlade s medzinárodnými záväzkami štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, vrátane práva na spravodlivý proces a práva na obhajobu.

Súdna právomoc [kapitola III (článok 22)]

V článku 22 sa takisto odrážajú zodpovedajúce ustanovenia dohovorov UNTOC, UNCAC a Budapešťianskeho dohovoru a upravuje sa ním určenie povinných a voliteľných foriem súdnej právomoci podľa potreby vo vzťahu k trestným činom stanoveným v súlade s dohovorom.

Procesné opatrenia a presadzovanie práva [kapitola IV (články 23 – 34)]

V článku 23 sa vymedzuje rozsah vnútroštátnych právomocí a procesných opatrení, ktoré umožňujú medzinárodnú spoluprácu: vzťahuje sa na konkrétne prípady vyšetrovania trestných činov alebo konanie týkajúce sa trestných činov stanovených v súlade s dohovorom; iné trestné činy spáchané prostredníctvom systému informačných a komunikačných technológií, ako aj na zhromažďovanie dôkazov v elektronickej podobe o akomkoľvek trestnom čine. Podľa výkladových poznámok k jednotlivým článkom dohovoru, ktoré sú pripojené k uzneseniu o prijatí dohovoru: „pojem ‚vyšetrovanie trestných činov‘ sa vzťahuje na situácie, keď na základe skutkových okolností existujú opodstatnené dôvody domnievať sa, že bol spáchaný alebo sa pácha trestný čin (vrátane trestného činu uvedeného v článku 19 dohovoru), a to aj v prípade, keď je cieľom takéhoto vyšetrovania zastaviť alebo zabrániť spáchaniu daného trestného činu.“

Dohovor teda neposkytuje základ pre medzinárodnú spoluprácu týkajúcu sa preventívnych účelov a údaje si možno vymieňať len vtedy, ak sa týkajú konkrétneho vyšetrovania trestného činu.

Článkom 24 s niekoľkými zmenami sa preberá zodpovedajúce znenie článku 15 Budapešťianskeho dohovoru. Stanovujú sa v ňom spoločné podmienky a záruky na zabezpečenie toho, aby právomoci a postupy stanovené v kapitole IV podliehali primeranej úrovni ochrany základných práv vrátane uplatňovania zásady proporcionality. Takéto podmienky a záruky zahŕňajú okrem iného súdne alebo iné nezávislé preskúmanie, právo na

účinný prostriedok nápravy, dôvody oprávňujúce uplatnenie a obmedzenie rozsahu a trvania takejto právomoci alebo postupu. Okrem toho sa podmienky a záruky stanovené v súlade s týmto článkom uplatňujú na vnútroštátnej úrovni na právomoci a postupy stanovené v kapitole IV, a to na účel vnútroštátneho vyšetrovania trestného činu a trestného konania, ako aj na účel poskytovania medzinárodnej spolupráce dožiadaným štátom, ktorý je zmluvnou stranou, podľa kapitoly V.

Články 25 až 30 vychádzajú zo zodpovedajúcich vnútroštátnych právomocí a procesných opatrení Budapeštianskeho dohovoru. Ide o: zrýchlené uchovávanie uložených elektronických údajov; zrýchlené uchovávanie a čiastočné sprístupnenie prevádzkových údajov; príkaz na predloženie dôkazov; vyhľadávanie a zaistenie uložených elektronických údajov; zber prevádzkových údajov v reálnom čase a zachytávanie údajov o obsahu.

Článkom 31 sa odráža článok 31 dohovoru UNCAC. Vyžaduje sa v ňom, aby štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, prijali opatrenia umožňujúce zmrazenie, zaistenie a konfiškáciu príjmov z trestnej činnosti.

Článok 32 vychádza z dohovorov UNTOC a UNCAC a štátom, ktoré sú zmluvnými stranami, sa ním poskytuje možnosť vytvoriť trestné záznamy na účel použitia takýchto informácií v trestnom konaní týkajúcom sa trestného činu stanoveného v súlade s dohovorom.

Článok 33 vychádza z dohovoru UNTOC a vyžaduje sa ním, aby štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, prijali primerané opatrenia v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi s cieľom poskytnúť primeranú ochranu svedkom.

Článok 34 vychádza z dohovoru UNTOC a vyžaduje sa ním, aby štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi prijali vhodné opatrenia na poskytnutie primeranej pomoci obetiam, najmä obetiam trestných činov stanovených v článkoch 14 až 16 dohovoru. V článku 34 sa tiež vyžaduje, aby pri uplatňovaní jeho odsekov 2 až 4 štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, zohľadnili vek, pohlavie a osobitné okolnosti a potreby obetí vrátane osobitných okolností a potrieb detí. V odseku 6 sa odporúča štátom, ktoré sú zmluvnými stranami, aby prijali účinné opatrenia na zabezpečenie splnenia požiadaviek na odstránenie alebo znepřístupnenie obsahu opísaného v článkoch 14 a 16 tohto dohovoru v rozsahu, ktorý je v súlade s ich vnútroštátnymi právnymi rámcami.

Medzinárodná spolupráca [kapitola V (články 35 – 52)]

V článku 35 sa stanovujú všeobecné zásady a rozsah medzinárodnej spolupráce, pri ktorej sa vyžaduje, aby štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, navzájom spolupracovali na účely vyšetrovania a trestného stíhania a zhromažďovania a spoločného využívania elektronických dôkazov o trestných činoch stanovených v súlade s týmto dohovorom, ako aj zhromažďovania a spoločného využívania elektronických dôkazov o akýchkoľvek závažných trestných činoch, za ktoré možno uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej štyri roky alebo vyšší trest. Rozsah medzinárodnej spolupráce je preto obmedzený na trestné činy stanovené v súlade s dohovorom a závažné trestné činy s jasne stanovenou hranicou trestu.

Článok 36 obsahuje výslovné ustanovenie o ochrane osobných údajov. Týmto ustanovením sa upravujú pravidlá prenosu osobných údajov v rámci medzinárodnej spolupráce. Prenos sa môže uskutočniť len v súlade s vnútroštátnym právom a záväzkami odovzdávajúceho štátu, ktorý je zmluvnou stranou, vyplývajúcimi z medzinárodného práva. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, môžu odmietnuť prenos osobných údajov, ak údaje nemožno poskytnúť v súlade s ich platnými právnymi predpismi týkajúcimi sa ochrany osobných údajov. Pre EÚ to znamená, že pred poskytnutím akýchkoľvek osobných údajov inému štátu, ktorý je zmluvnou stranou, sa musia uplatniť dôležité zásady ochrany údajov vrátane obmedzenia účelu, minimalizácie údajov, proporcionality a nevyhnutnosti v súlade s Chartou základných

práv Európskej únie. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, sa tiež môžu usilovať o uloženie vhodných podmienok na dosiahnutie súladu s cieľom odpovedať na žiadosť o poskytnutie osobných údajov. Od štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, sa vyžaduje, aby zabezpečili, že osobné údaje, ktoré získajú v súlade s týmto dohovorom, podliehajú účinným a primeraným zárukám v ich príslušnom právnom rámci. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, môžu získané osobné údaje preniesť do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii len s predchádzajúcim povolením pôvodného odovzdávajúceho štátu, ktorý je zmluvnou stranou a ktorý môže vyžadovať, aby bolo povolenie poskytnuté v písomnej forme.

Článok 37 vychádza z dohovoru UNCAC a Budapeštianskeho dohovoru a obsahuje podrobné pravidlá týkajúce sa vydania. Podľa odseku 8 dohovorom sa umožňuje odmietnuť vydanie na základe podmienok stanovených vo vnútroštátnom práve dožiadaného štátu, ktorý je zmluvnou stranou. V odseku 15 sa stanovuje ďalší dôvod na odmietnutie žiadosti o vydanie, ak bola podaná na účel trestného stíhania alebo potrestania osoby z dôvodu jej pohlavia, rasy, jazyka, náboženstva, národnosti, etnického pôvodu alebo politických názorov, alebo ak by vyhovie žiadosti spôsobilo ujmu na postavení tejto osoby z niektorého z týchto dôvodov.

Články 38 a 39 vychádzajú z dohovorov i UNTOC a UNCAC a stanovuje sa nimi možnosť odovzdávania odsúdených osôb a trestných konaní.

V článku 40 sa rovnako ako v ustanoveniach dohovorov UNTOC, UNCAC a Budapeštianskeho dohovoru stanovujú podrobné ustanovenia o zásadách a postupoch týkajúcich sa vzájomnej právnej pomoci. V odseku 17 sa vyžaduje, aby sa žiadosti o vzájomnú právnu pomoc vykonávali v súlade s vnútroštátnym právom dožiadaného štátu, ktorý je zmluvnou stranou. V odseku 19 sa žiadajúcemu štátu, ktorý je zmluvnou stranou, zakazuje odovzdávať alebo používať informácie alebo dôkazy poskytnuté dožiadaným štátom, ktorý je zmluvnou stranou, na iné vyšetrovania, trestné stíhania alebo súdne konania, ako sú uvedené v žiadosti, bez predchádzajúceho súhlasu dožiadaného štátu, ktorý je zmluvnou stranou. V odsekoch 8, 21 a 22 sa uvádzajú komplexné dôvody na zamietnutie žiadostí o vzájomnú právnu pomoc, ako sa uvádza v časti „*Základné práva*“.

Článok 41 vychádza z článku 35 Budapeštianskeho dohovoru a vyžaduje sa v ňom, aby štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, vytvorili nepretržite fungujúce siete na poskytovanie pomoci pri konkrétnych vyšetrovaniach trestných stíhaní alebo súdnych konaniach týkajúcich sa trestných činov stanovených v súlade s dohovorom alebo pri zhromažďovaní elektronických dôkazov..

V článkoch 42 – 46 sa rovnako ako v článkoch 29 – 33 Budapeštianskeho dohovoru podrobne uvádzajú konkrétne typy opatrení medzinárodnej spolupráce pri vzájomnej právnej pomoci. Ide o tieto opatrenia: zrýchlené uchovávanie uložených elektronických údajov; urýchlené sprístupnenie uchovávaných prevádzkových údajov; prístup k uchovávaným elektronickým údajom; zber prevádzkových údajov v reálnom čase a zachytávanie údajov o obsahu. Pokiaľ ide o najintruzívnejšie opatrenia týkajúce sa zberu prevádzkových údajov v reálnom čase a zachytávania údajov o obsahu, štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, majú obmedzenejšiu povinnosť „usilovať sa“ o poskytnutie takejto pomoci. Táto povinnosť predstavuje v podstate „povinnosť vynaložiť maximálne úsilie“, a preto je pre štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, menej obmedzujúca ako povinnosti týkajúce sa iných opatrení vzájomnej právnej pomoci, ktoré vyžadujú spoluprácu s inými štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami, pokiaľ nie sú splnené príslušné podmienky alebo uplatnený jeden z príslušných dôvodov na odmietnutie. Okrem toho možno o pomoc pri zachytávaní údajov o obsahu požiadať len v prípade závažných trestných činov v rozsahu, ktorý umožňujú zmluvy platné pre štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, alebo ich vnútroštátne právne predpisy.

Články 47 a 48 vychádzajú z dohovorov UNTOC a UNCAC a štátom, ktoré sú zmluvnými stranami, sa nimi odporúča spolupráca s cieľom posilniť opatrenia na presadzovanie práva v boji proti trestným činom stanoveným v súlade s dohovorom a aby na rovnaký účel zriadili spoločné vyšetrovacie orgány.

Články 49 – 52 vychádzajú z dohovorov UNTOC a/alebo UNCAC a stanovujú sa nimi minimálne pravidlá týkajúce sa opatrení pre konfiškáciu, vymáhanie a vrátenie príjmov alebo majetku získaného z trestných činov stanovených v súlade s dohovorom.

Preventívne opatrenia [kapitola VI (článok 53)]

Článkom 53 sa štátom, ktoré sú zmluvnými stranami, odporúča aby sa v súlade so základnými zásadami svojich právnych systémov a prostredníctvom vhodných legislatívnych, správnych alebo iných opatrení usilovali o vypracovanie a zavedenie alebo zachovanie účinných a koordinovaných politík a osvedčených postupov na zníženie existujúcich alebo budúcich príležitostí na páchanie počítačovej kriminality. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami, by mali podporovať aktívnu účasť príslušných jednotlivcov a subjektov mimo verejného sektora, ako sú mimovládne organizácie, organizácie občianskej spoločnosti, akademické inštitúcie, subjekty súkromného sektora, ako aj široká verejnosť, v príslušných aspektoch prevencie trestných činov stanovených v súlade s dohovorom. V odseku 3 sa uvádza neúplný a nezáväzný zoznam preventívnych opatrení. V odseku 3 písm. e) sa uvádza výslovný odkaz na preventívne opatrenia, ktoré uznávajú prínos legitímnych činností bezpečnostných výskumníkov, ak sú určené výlučne na posilnenie a zlepšenie bezpečnosti produktov, služieb a zákazníkov poskytovateľov služieb.

Technická pomoc a výmena informácií [kapitola VII (články 54 – 56)]

Články 54 – 56 vychádzajú z dohovoru UNTOC a/alebo dohovoru UNCAC a obsahujú ustanovenia o poskytovaní technickej pomoci, budovaní kapacít a výmene informácií s osobitným zreteľom na záujmy a potreby rozvojových štátov, ktoré sú zmluvnými stranami.

Mechanizmus vykonávania [kapitola VIII (články 57 – 58)]

Články 57 a 58 vychádzajú z dohovoru UNCAC a stanovujú sa nimi podrobnosti o konferencii zmluvných štátov, ktorá bude dohliadať na vykonávanie dohovoru a bude mať právomoc vypracovať a prijať doplnkové protokoly k dohovoru na základe článkov 61 a 62 dohovoru. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov poskytne služby tajomníka a zvolá konferenciu zmluvných strán, najneskôr do jedného roka od nadobudnutia platnosti dohovoru. Následne sa pravidelné stretnutia konferencie konajú v súlade s rokovacím poriadkom prijatým konferenciou.

Záverečné ustanovenia [kapitola IX (články 59 – 68)]

Kapitola IX dohovoru obsahuje záverečné ustanovenia. Článkom 60 ods. 1 sa zabezpečuje, že členské štáty EÚ, ktoré sú zmluvnými stranami dohovoru, môžu vo svojich vzájomných vzťahoch naďalej uplatňovať právo Únie. Umožňuje sa ním tiež zmluvným stranám Budapešťianskeho dohovoru a iných medzinárodných nástrojov pokračovať v ich uplatňovaní pri vzájomnej spolupráci.

V článku 64 ods. 1 sa stanovuje, že dohovor bude všetkým štátom otvorený na podpis v Hanoji v októbri 2025 a potom v sídle Organizácie Spojených národov v New Yorku do 31. decembra 2026. Podľa odseku 2 je dohovor otvorený na podpis aj pre organizácie regionálnej hospodárskej integrácie, ako je Únia, za predpokladu, že aspoň jeden členský štát podpísal dohovor v súlade s odsekom 1.

V článku 64 ods. 3 a článku 65 ods. 1 sa uvádza, že dohovor nadobudne platnosť, keď štyridsať štátov vyjadrí svoj súhlas zaviazat' sa dohovorom prostredníctvom uloženia

ratifikačných listín, listín o prijatí alebo listín o schválení u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov. Organizácie regionálnej hospodárskej integrácie, ako je Únia, môžu uložiť svoju ratifikačnú listinu, listinu o prijatí alebo listinu o schválení, ak tak urobil aspoň jeden z ich členských štátov. Vo svojej ratifikačnej listine, listine o prijatí alebo listine o schválení organizácia regionálnej hospodárskej integrácie uvedie rozsah svojich právomocí vo vzťahu k otázkam upraveným týmto dohovorom. Podľa článku 64 ods. 4 k dohovoru môžu pristúpiť organizácie regionálnej hospodárskej integrácie, ako je Únia, pod podmienkou, že aspoň jeden členský štát je zmluvnou stranou dohovoru. Únia pri svojom pristúpení vyhlási rozsah svojich právomocí v súvislosti so záležitosťami upravenými dohovorom.

Podľa článku 66 ods. 1 päť rokov od nadobudnutia platnosti dohovoru môže štát, ktorý je zmluvnou stranou, navrhnúť zmenu a postúpiť ho generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov, ktorý následne oznámi navrhovanú zmenu štátom, ktoré sú zmluvnými stranami, a konferencii zmluvných strán dohovoru na účely posúdenia návrhu a rozhodnutia o ňom. Na základe odseku 2 vykonávajú organizácie regionálnej hospodárskej integrácie, ako je Únia, v záležitostiach patriacich do jej právomoci svoje hlasovacie právo počtom hlasov rovnajúcim sa počtu jej členských štátov, ktoré sú zmluvnými stranami tohto dohovoru. Zmena prijatá v súlade s odsekom 1 podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami.

V článkoch 61 a 62 sa stanovujú pravidlá pre protokoly, ktoré dopĺňajú dohovor. Podľa článku 61 ods. 2 sa organizácie regionálnej hospodárskej integrácie, ako je Únia, môžu stať zmluvnou stranou protokolu len vtedy, ak je táto organizácia zmluvnou stranou dohovoru. Podľa odseku 4 sa každý protokol k dohovoru vykladá spolu s dohovorom, pričom sa zohľadňuje účel tohto protokolu. V článku 62 ods. 1 sa vyžaduje, aby sa na prijatie akéhokoľvek dodatkového protokolu konferenciou zmluvných strán, zúčastnilo najmenej šesťdesiat štátov, ktoré sú zmluvnými stranami dohovoru. V uvedenom článku sa tiež stanovuje, že konferencia zmluvných strán, vynaloží všetko úsilie na dosiahnutie konsenzu o každom dodatkovom protokole, a až keď sa vyčerpá všetko úsilie, bude ako poslednú možnosť vyžadovať na jeho prijatie aspoň dvoj tretinovú väčšinu hlasov štátov, ktoré sú zmluvnými stranami dohovoru, prítomných a hlasujúcich na zasadnutí konferencie zmluvných strán. Podľa článku 62 ods. 2 organizácie regionálnej hospodárskej integrácie, ako je Únia, v záležitostiach, ktoré patria do jej právomoci, uplatňujú svoje hlasovacie právo podľa tohto článku počtom hlasov rovnajúcim sa počtu ich členských štátov, ktoré sú zmluvnými stranami dohovoru.

Na základe článku 67 ods. 2 organizácie regionálnej hospodárskej integrácie, ako je Únia, prestávajú byť zmluvnou stranou dohovoru, keď ho vypovedajú všetky ich členské štáty.

K uzneseniu o prijatí dohovoru sú pripojené výkladové poznámky k článkom 2, 17, 23 a 35. Hoci takéto výkladové poznámky nepredstavujú nástroj poskytujúci záväzný výklad dohovoru, ich cieľom je usmerniť zmluvné strany a pomôcť im pri jeho uplatňovaní. Výkladové poznámky predsedu AHC OSN, ktoré boli poskytnuté počas rokovaní, sa zaoberajú aj niekoľkými kľúčovými aspektmi výkladu. Webové sídlo *ad hoc* výboru obsahuje všetky návrhy a revízie návrhu textu dohovoru vykonané počas rokovaní, a preto poskytuje užitočné informácie o vývoji kľúčových ustanovení v rámci textu a môže mať výkladovú hodnotu. Okrem toho môže dôvodná správa k Budapeštianskemu dohovoru⁽²⁴⁾ slúžiť ako užitočný, aj keď neformálny, informačný nástroj pre štáty v prípade mnohých ustanovení, ktoré vychádzajú z Budapeštianskeho dohovoru, ako je väčšina ustanovení dohovoru týkajúcich sa kriminalizácie a procesných právomocí.

⁽²⁴⁾ Sériu európskych zmlúv – č. 185

Návrh

ROZHODNUTIE RADY

o uzavretí Dohovoru Organizácie Spojených národov proti počítačovej kriminalite; Posilnenie medzinárodnej spolupráce v boji proti niektorým trestným činom spáchaným prostredníctvom informačných a komunikačných technologických systémov a pri výmene dôkazov o závažných trestných činoch v elektronickej podobe, v mene Európskej únie

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 16, článok 82 ods. 1, článok 83 ods. 1 a článok 87 ods. 2, v spojení s jej článkom 218 ods. 6,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na súhlas Európskeho parlamentu,

keďže:

- (1) V súlade s rozhodnutím Rady (EÚ) [rozhodnutie o podpise] bol podpísaný Dohovor Organizácie Spojených národov proti počítačovej kriminalite; posilnenie medzinárodnej spolupráce v boji proti niektorým trestným činom spáchaným prostredníctvom informačných a komunikačných technologických systémov a pri výmene dôkazov o závažných trestných činoch v elektronickej podobe (ďalej len „dohovor“) [dátum] v mene Únie s výhradou neskoršieho uzavretia.
- (2) Dohovor je v súlade s bezpečnostnými cieľmi Európskej únie uvedenými v článku 67 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, a to konkrétne zabezpečením vysokej úrovne bezpečnosti prostredníctvom opatrení na predchádzanie trestnej činnosti a boj proti nej a prostredníctvom opatrení na koordináciu a spoluprácu medzi policajnými a justičnými orgánmi a inými príslušnými orgánmi, ako aj prostredníctvom aproximácie trestného práva.
- (3) Ustanovenia dohovoru sa vzťahujú na konkrétne prípady vyšetrovania trestných činov alebo konania týkajúce sa trestných činov, ktoré boli stanovené v súlade s dohovorom, a umožňujú výmenu údajov len na takýto účel.
- (4) Dohovorom sa harmonizuje obmedzený súbor jasne vymedzených trestných činov, pričom štátom, ktoré sú zmluvnými stranami, umožňuje potrebnú flexibilitu, aby sa vyhli nadmernej kriminalizácii legitímneho konania.
- (5) V dohovore sa stanovujú len minimálne pravidlá zodpovednosti právnických osôb za trestné činy, ktoré sú v ňom uvedené, a nevyžaduje sa stanovenie takejto trestnej zodpovednosti spôsobom, ktorý by nebol v súlade s právnymi zásadami štátu, ktorý je zmluvnou stranou.
- (6) Dohovor je tiež v súlade s cieľmi Európskej únie v oblasti ochrany osobných údajov, súkromia a základných práv v súlade s článkom 16 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a Chartou základných práv Európskej únie.
- (7) V dohovore sa stanovujú prísne záruky pre ochranu ľudských práv a vylučuje sa akýkoľvek výklad, ktorý by viedol k potláčaniu ľudských práv alebo základných slobôd, najmä slobody prejavu, svedomia, názoru, náboženstva alebo viery, pokojného zhromažďovania

a združovania. Týmto zárukami sa takisto zabezpečuje to, že medzinárodnú spoluprácu možno odmietnuť, ak by takáto spolupráca bola v rozpore s vnútroštátnymi právnymi predpismi štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, alebo by bola potrebná na zabránenie akejkoľvek forme diskriminácie.

- (8) Pokiaľ ide o právomoci a procesné opatrenia na vnútroštátnej aj medzinárodnej úrovni, v dohovore sa stanovujú horizontálne podmienky a záruky zabezpečujúce ochranu ľudských práv v súlade so záväzkami štátov, ktoré sú zmluvnými stranami, podľa medzinárodného práva v oblasti ľudských práv, ktoré zahŕňajú zásadu proporcionality. Takéto podmienky a záruky zahŕňajú okrem iného súdne alebo iné nezávislé preskúmanie, právo na účinný prostriedok nápravy, dôvody oprávňujúce uplatňovanie a obmedzenie rozsahu a trvania právomocí a postupov.
- (9) Dohovor obsahuje osobitné ustanovenie o ochrane osobných údajov, ktorým sa zabezpečuje, že pred poskytnutím akýchkoľvek osobných údajov inému štátu, ktorý je zmluvnou stranou, sa musia uplatniť dôležité zásady ochrany údajov vrátane obmedzenia účelu, minimalizácie údajov, proporcionality a nevyhnutnosti v súlade s Chartou základných práv Európskej únie.
- (10) Komisia svojou účasťou na rokovaníach v mene Únie zabezpečila súlad dohovoru s príslušnými pravidlami Európskej únie.
- (11) Z hľadiska zabezpečenia zlučiteľnosti dohovoru s právom a politikami Únie, ako aj jednotného uplatňovania dohovoru medzi členskými štátmi EÚ v ich vzťahoch k štátom, ktoré sú zmluvnými stranami a ktoré nie sú členmi EÚ, či účinného uplatňovania dohovoru má rozhodujúci význam viacero výhrad a oznámení.
- (12) Výhrady a oznámenia, ku ktorým sú uvedené usmernenia v prílohe I k tomuto rozhodnutiu, sa nedotýkajú žiadnych iných výhrad alebo vyhlásení, ktoré by členské štáty mohli chcieť uplatniť individuálne, ak je to prípustné.
- (13) Vzhľadom na to, že dohovorom sa stanovujú postupy, ktoré zlepšujú cezhraničný prístup k elektronickým dôkazom, a vysokú úroveň záruk, pristúpenie k dohovoru podporí konzistentnosť úsilia Európskej únie v boji proti počítačovej kriminalite a iným formám trestnej činnosti na celosvetovej úrovni. Uľahčí sa ním spolupráca medzi štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami a ktoré sú členskými štátmi EÚ, a štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami a ktoré nie sú členskými štátmi EÚ, a zároveň sa ním zabezpečí vysoká úroveň ochrany jednotlivcov.
- (14) To, že sa Európska únia stane zmluvnou stranou tohto dohovoru, okrem toho zabezpečí, že Únia bude mať významný hlas v ranom štádiu vykonávania tohto nového globálneho rámca na boj proti počítačovej kriminalite.
- (15) Podľa článku 64 ods. 3 dohody podlieha dohovor ratifikácii, schváleniu alebo prijatiu štátmi a organizáciami regionálnej hospodárskej integrácie, ako je Únia.
- (16) Uzatvorením dohovoru Úniou nie sú dotknuté právomoci členských štátov, pokiaľ ide o ratifikáciu, schválenie alebo prijatie dohovoru.
- (17) V súlade s článkom 64 ods. 3 a 4 dohovoru by Únia mala vo svojej ratifikačnej listine, listine o prijatí, listine o schválení alebo listine o pristúpení vyhlásiť rozsah svojej právomoci v súvislosti so záležitosťami, ktoré sa dohovorom upravujú („Vyhlásenie o právomoci“ – príloha II).
- (18) V súlade s článkom 42 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 sa uskutočnili konzultácie s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov, ktorý vydal svoje stanovisko [...].

- (19) [V súlade s článkom 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, Írsko [*listom z ...*] oznámilo želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tohto rozhodnutia.] ALEBO

[V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa Spojené kráľovstvo a Írsko nezúčastňujú na prijatí tohto rozhodnutia a nie sú ním viazané ani nepodliehajú jeho uplatňovaniu.]

- (20) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánskeho kráľovstva, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánske kráľovstvo nezúčastňuje na prijatí tohto rozhodnutia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.

- (21) Dohovor, pripojené výhrady a oznámenia a vyhlásenie o právomoci by sa mali schváliť,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Týmto sa v mene Európskej únie schvaľuje Dohovor Organizácie Spojených národov proti počítačovej kriminalite; Posilnenie medzinárodnej spolupráce v boji proti niektorým trestným činom spáchaným prostredníctvom informačných a komunikačných technologických systémov a pri výmene dôkazov o závažných trestných činoch v elektronickej podobe (ďalej len „dohovor“).

Text dohovoru je pripojený k tomuto rozhodnutiu (príloha III).

Článok 2

Týmto sa schvaľuje vyhlásenie o právomoci podľa článku 64 ods. 3 a 4 dohovoru.

Znenie vyhlásenia o právomoci je pripojené k tomuto rozhodnutiu (príloha II).

Článok 3

Týmto sa schvaľujú výhrady a oznámenia uvedené v prílohe I.

Článok 4

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho prijatí.

V Bruseli

Za Radu

predseda/predsedníčka